

MNENJE O

O PRAVNIH VPRAŠANJIH ZAGOTAVLJANJA NEODVISNOSTI AGENCIJO ZA ENERGIJO V ZVEZI Z DOPISOM MINISTRSTVA O PREMIKU UVEDBE NOVEGA SISTEMA OBRAČUNAVANJA OMREŽNINE

Naročnik: Agencija za energijo,
Strossmayerjeva 30
2000 Maribor

Izvajalec: Inštitut za javno upravo
pri Pravni fakulteti v Ljubljani
Poljanski nasip 2
1000 Ljubljana

Avtor: dr. Rajko Pirnat, redni profesor
na Pravni fakulteti v Ljubljani
in direktor IJU

Ljubljana, 23.4.2024

Kazalo

1	Uvod	3
2	Splošno o neodvisnosti Agencije in njenega delovanja	4
3	Presoja dopustnosti dopisa ministrstva za 2-letni zamik in potrebno ravnanje organov Agencije	8
3.1	Presoja dopisa za 2-letni zamik v zvezi z določbami Direktive	8
3.2	Dolžno ravnanje organov Agencije v zvezi z dopisom za 2-letni zamik	10
4	Sklepne ugotovitve	11

1 Uvod

Naročnik, Agencija za energijo (v nadaljnjem besedilu: Agencija), nam je naročil izdelavo pravnega mnenja o pravnem pomenu in razlagi dopisa Ministrstva za okolje, podnebje in energijo (v nadaljnjem besedilu: Ministrstvo) št. 360-49/2022-2430-18 z dne 16.4.2024 z naslovom »Prošnja za premik uvedbe novega sistema obračunavanja omrežnine«. V njem Ministrstvo Agenciji predlaga, da se uvedba novega obračunskega sistema za omrežnino zamakne še za dve leti. Kot glavni razlog Ministrstvo navaja, da sta bili pretekli dve leti turbulentni časi na področju energije in da bi bilo treba »poiskati širše soglasje vseh deležnikov, tudi s ponovnim pregledom metodološkega pristopa oz. izhodiščnih podatkov, kar bi vključevalo analizo morebitnih izboljšav, poenostavitev in določenim skupinam odjemalcev prilagojenih prehodnih obdobj«. Ministrstvo se v dopisu sklicuje na to, da so se odjemalci, »združeni v Trgovinski zbornici Slovenije, Gospodarski zbornici Slovenije, Obrtno-podjetniški zbornici Slovenije, Združenju delodajalcev Slovenije in Združenju delodajalcev obrti in podjetnikov Slovenije so se z uradnim dopisom dne 27.3.2024 obrnili na MOPE s pozivom, da naj se zagotovi ustrezno prehodno obdobje za uvedbo novega sistema obračunavanja omrežnine«.

Ob tem je Ministrstvo podoben dopis poslalo že lani, in sicer dopis št. 360-46/2022-2430-32 z dne 25.10.2024. V njem je zaradi takratnih okoliščin (čas po hudih poplavah) predlagalo zamik uvedbe novega sistema obračunavanja omrežnine s 1.3.2024 na 1.7.2024. V tem dopisu je Ministrstvo tudi navedlo, da novih zamikov ne bo predlagalo. Ta zamik ni bil pretirano velik, okoliščine po poplavah pa so bile resnično take, da so tudi po mnenju Agencije upravičevale tak manjši zamik pri uvedbi tega sistema.

Okoliščine pa so sedaj bistveno drugačne. Po eni strani ni nobenih izrednih razmer in vsi dobavitelji in odjemalci so imeli in še imajo dovolj časa, da se pripravijo na uvedbo novega sistema obračuna omrežnine. Poleg tega sedaj Ministrstvo predlaga bistveno daljši zamik, z dodatnimi navedba, da je treba v tem času ponovno pregledati metodološki pristop in doseči soglasje vseh deležnikov. Pri tem pa Agencija navaja, da je čim prejšnja uvedba novega sistema obračunavanja omrežnine potrebna, saj je sedanja ureditev nepravilna, ker nekatere uporabnike prenosnega in distribucijskega

sistema električne energije obremeniti bistveno premalo, druge, zlasti gospodinjske in male poslovne odjemalce pa preveč. Dodaten problem je, da so med tistimi, ki plačajo bistveno manj stroškov sistema električne energije, kot jih povzročijo, so tudi velika industrijska podjetja, kjer to lahko predstavlja nedovoljeno državno pomoč.

V zvezi s tem Agencija sprašuje, ali je tak dopis ministrstva dovoljen glede na določbe Direktive (EU) 2019/944 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o skupnih pravilih notranjega trga električne energije in spremembi Direktive 2012/27/EU (UL L 158, 14.6.2019, str. 125–199; v nadaljnjem besedilu: Direktiva) in slovenskimi zakoni, zlasti Zakonom o oskrbi z električno energijo (Uradni list RS, št. 172/21, 121/22 - ZUOKPOE, 158/22 - ZNPOVCE; v nadaljnjem besedilu: ZOEE) ter še veljavnimi določbami Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 - uradno prečiščeno besedilo, 65/20, 158/20 - ZURE, 175/20 - ZIUOPDVE, 121/21 - ZSROVE, 172/21 - ZOEE, 204/21 - ZOP, 44/22 - ZOTDS; v nadaljnjem besedilu: EZ-1). Gre seveda za določbe, ki urejajo neodvisnost delovanja Agencije.

V nadaljevanju najprej obravnavamo nekaj splošnih vprašanj o neodvisnosti Agencije kot energetskega regulatorja v Republiki Sloveniji, nato pa analiziramo poslani dopis Ministrstva št. 360-49/2022-2430-18 z dne 16.4.2024 (v nadaljnjem besedilu: »dopis za 2-letni zamik«) v luči pravil, ki urejajo neodvisnost delovanja Agencije.

2 Splošno o neodvisnosti Agencije in njenega delovanja

Agencija je v smislu Direktive neodvisen regulativni organ med drugim tudi za trg z električno energijo. Neodvisna regulacija je na področju energije še posebno pomembna, ker gre za omrežne dejavnosti, pri katerih je treba zagotoviti med drugim tudi nediskriminatoreni dostop do omrežij. Pri tem upravljanje tega področja ne sme slediti kratkoročnim političnim interesom, ampak mora zagotavljati dolgoročno stabilne in predvidljive razmere gospodarjenja, zlasti glede cen in drugih okoliščin, ki vplivajo pogoje gospodarjenja.

To poudarja že preambula Direktive, ki v 80. točki navaja: »Notranji trg za električno energijo bo pravilno deloval le, če bodo lahko regulativni organi odločali o vseh

ustreznih regulativnih vprašanjih in če bodo popolnoma neodvisni od kakršnih koli drugih javnih ali zasebnih interesov«. Posebej je v tej določbi poudarjena zahteva po neodvisnosti od »političnih in gospodarskih interesov«. V točki 82. preambule je še posebej poudarjeno, da je »treba ohraniti neodvisnost regulativnih organov pri določanju omrežnih tarif«. Zagotovitev neodvisnosti regulativnega organa je torej visoko med cilji Direktive.

Ob tem je treba poudariti, da je zagotovitev neodvisnosti kompleksna in nikakor ne zadoščajo zgolj deklaratorne določbe zakona o tem, da regulatorna agencija sama odloča v posamičnih zadevah ali o tem, kakšna pravila bo sprejela, pač pa mora biti zagotovljen celoten institucionalni okvir, ki vsebinsko in resnično omogoča tako odločanje, ki se mora tudi dejansko izvajati. Tak celoten institucionalni okvir mora zagotoviti več dimenzij neodvisnosti, in sicer:

- organizacijsko, kar pomeni organizacijsko ločenost od vlade in državne uprave;
- funkcionalno, kar pomeni zlasti jasno določitev njihovih pristojnosti, določitev postopkov in načina delovanja, ki je brez vplivov političnih in gospodarskih interesov;
- personalno oziroma kadrovsko, kar pomeni zlasti zagotovitev osebne neodvisnosti vodilnih članov take upravne institucije in tistih, ki sprejemajo odločitve; to vključuje tudi samostojno odločanje o kadrovskih virih za izvajanje nalog neodvisne institucije;
- finančno, ki pomenijo zagotovitev trajnih in od državnega proračuna bolj ali manj neodvisnih virov financiranja;
- pravno, ki se kažejo v pravnem statusu pravne osebe.¹

V tem mnenju nas zanima zlasti funkcionalna neodvisnost, torej zagotovitev takega načina odločanja Agencije, na katerega ne vplivajo organi izvršilne veje oblasti, ampak omogoča dovolj široko diskrecijo Agencije pri sprejemanju njenih odločitev. Ta

¹ Te dimenzije so povzete po Michael Kerf, R. David Gray, Timothy Irwin, Céline Lévesque, Robert R Taylor: *Concessions for Infrastructure*, World Bank 1998, str. 84. Podobne elemente najdemo tudi v drugi literaturi – tako Fabrizio Gilardi in Martino Maggetti naštevata naslednje dimenzije: vodstvo upravni odbor, razmerje z izvoljenimi politiki, finance in organizacijo in regulatorne pristojnosti; glej Fabrizio Gilardi, Martino Maggetti: *The Independence of Regulatory Authorities*; v Levi-Faur, David (ed.) (2010), *Handbook of Regulation*, Cheltenham, Edward Elgar.

funkcionalna neodvisnost se kaže v kar nekaj določbah Direktive. Najprej je treba omeniti splošno zahtevo Direktive iz člena 57(4), po kateri morajo države članice zagotoviti neodvisnost regulativnega organa in zagotoviti, da svoja pooblastila izvaja nepristransko in pregledno. To zagotovijo tako, da je regulativni organ pravno ločen in funkcionalno neodvisen od drugih javnih ali zasebnih subjektov (člen 57(4)(a) Direktive) in da zagotovijo neodvisnost ravnanja in odločanja osebje in oseb, odgovornih za upravljanje neodvisnega regulativnega organa (člen 57(4)(b) Direktive).

Zlasti slednja določba je za obravnavano problematiko še posebej pomembna. Ta ima dve podtočki, in sicer da osebje in osebe, odgovorne za upravljanje regulativnega organa:

- (i) delujejo neodvisno od kakršnih koli tržnih interesov in
- (ii) pri opravljanju svojih regulativnih nalog ne zahtevajo ali sprejemajo neposrednih navodil od katere koli vlade ali drugega javnega ali zasebnega subjekta. Dopusne so le splošne smernice politike, ki jih določi vlada in ki niso povezane z regulativnimi pooblastili in nalogami regulativnega organa

Ti dve alineji poudarjata obe smeri neodvisnosti: regulativni organ mora biti neodvisne od tržnih interesov, kar pomeni, da ne sme biti pod vplivom takih ali drugačnih skupin, ki predstavljajo gospodarske interese. Ti tržni ali gospodarski interesi so vedno parcialni in regulativni organ ne bi mogel delovati nediskriminatorno, če bi se kakorkoli postavljal pod vpliv teh skupin gospodarskih pritiskov. Na drugi strani pa mora regulativni organ delovati tudi neodvisno od vpliva političnih organov (vlada in drugi organi izvršilne veje oblasti), saj od njih ne sme ne zahtevati ne sprejemati neposrednih navodil. To je bistveno, saj mora biti odločanje in delovanje regulativnega organa kot je Agencija neodvisno od dnevne politike, torej kratkoročnih političnih interesov, ki seveda vodi politiko izvršilne veje oblasti. To še dodatno potrjuje določba člena 57(5)(a) Direktive, po katerem morajo države članice zavarovati neodvisnost regulativnega organa med drugim tudi s tem, da zagotovijo, da lahko regulativni organ samostojno odloča, neodvisno od katerega koli političnega organa.

Te določbe, ki so povsem identične ustreznim določbam prej veljavne Direktive 2009/72/ES, so našle tudi že potrditev v sodni praksi Sodišča EU. Tako je sodišče v

zadevi V zadevi C-378/19², katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Ústavný súd Slovenskej republiky (ustavno sodišče Slovaške republike) med drugim poudarilo glede pojma »neodvisnost«, da glede javnih organov ta pojem običajno pomeni status, ki zadevnemu javnemu organu zagotavlja možnost popolnoma prostega ravnanja glede na organizacije, v razmerju do katerih mora biti njegova neodvisnost zagotovljena, brez vsakršnega navodila in vsakršnega pritiska. Še podrobneje je v zadevi C-718/18³, zaradi tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 258 PDEU, sodišče odločilo, da ureditev v nemškem zakonu, ki je zvezni vladi s soglasjem Bundesrata dajal pristojnosti za:

- določitev pogojev za dostop do omrežja, vključno s storitvami za izravnavo, ali metod določanja teh pogojev in metod določanja pristojbin za dostop do omrežja,
- pristojnost za odločitev, v katerih primerih in v kolikšnem obsegu lahko NRO določi navedene pogoje ali metode oziroma jih potrdi na zahtevo operaterja sistema ter v katerih posebnih primerih uporabe omrežja in pod katerimi pogoji lahko NRO posamično odobri ali prepove individualne pristojbine za dostop do tega omrežja v neskladju s tedaj veljavno Direktivo 2009/72/ES.

Očitno je povsem v neskladju tudi z veljavno Direktivo, da bi vlada ali njeni organi dajali kakršnakoli neposredna navodila regulativnemu organu glede dostopa do omrežja, kar seveda vključuje tudi tarife, torej v smislu naše ureditve obračuna omrežnine.

Čeprav EZ-1 ne prenaša Direktive v slovenski pravni red, pa je prenašal prej veljavno Direktivo 2009/72/ES, ki je glede neodvisnosti nacionalnega regulativnega organa imela povsem enake določbe kot zgoraj navedeno. Določbe EZ-1, ki urejajo neodvisnost Agencije, so torej v skladu tudi z novo Direktivo. Tako 384. člen EZ-1 v prvem odstavku poudarja, da je pri izvrševanju svojih nalog in pristojnosti je agencija samostojna in neodvisna. To še posebej poudarja z drugim odstavkom, po katerem direktor agencije, zaposleni v agenciji ter člani sveta agencije pri svojem delu niso vezani na sklepe, stališča, navodila ali usmeritve državnih organov, organov lokalne skupnosti ali drugih organov, pravnih oseb ali posameznikov, niti jih ne smejo

² Prezident Slovenskej republiky, ob udeležbi Národná rada Slovenskej republiky in Vláda Slovenskej republiky, odločba z dne 11.6.2020.

³ Evropska komisija, proti Zvezni republiki Nemčiji, sodba z dne drugega9.2021.

zahtevati. Te določbe imajo seveda povsem enak pomen glede neodvisnosti Agencije, kot izhaja iz prej navedenih določb člena 57(4) in 57(5) veljavne Direktive. Agencija ne sme niti zahtevati niti sprejeti nobenih neposrednih navodil državnih organov, organov lokalnih skupnosti in katerihkoli drugih subjektov, kakorkoli se že ta navodila imenujejo in v kakršnikoli obliki so sprejeta – sklepi, stališča, navodila, usmeritve,....

Končna ugotovitev te točke je, da mora Agencija zagotoviti pri svojem odločanju in delovanju neodvisnost in da zlasti ne sme sprejemati neposrednih navodil za svoje delovanje od političnih organov, kot je ministrstvo ali vlada.

3 Presoja dopustnosti dopisa ministrstva za 2-letni zamik in potrebno ravnanje organov Agencije

3.1 Presoja dopisa za 2-letni zamik v zvezi z določbami Direktive

V luči vsega navedenega je glede dopustnosti pisanj, ki jih katerokoli ministrstvo ali vlada pošlje Agenciji treba presoditi, ali predstavljajo neposredno navodilo v smislu 57. člena Direktive glede izvajanja nalog in pristojnosti Agencije, ki je prepovedano tako za Agencijo kot tudi za politične organe države⁴.

Sam dopis Ministrstva za 2-letni zamik je naslovljen kot prošnja, napisan je vljudno in tudi v samem besedilu je uporabljena beseda »predlagamo«. Vendar je pri presoji tega dopisa treba upoštevati, da je povezan s precejšnjimi medijskimi in siceršnjimi pritiski. Dne 22.4.2024 je, kot izhaja iz medijskih poročil, vlada posebej sprejela sklep, da podpira prizadevanja Ministrstva za zamik uvedbe novega sistema, saj da razmere ne dopuščajo njegove uvedbe. To je silno nenavadna odločitev vlade, saj je sicer vloga vlade v tem daje usmeritve ministrstvu, ne pa da jih podpira. Očitno gre za koordinirano prizadevanje izvršilne veje oblasti, ki ga ni mogoče razumeti nikakor drugače kot politični pritisk, torej poskus političnih organov, da vplivajo na odločitve

⁴ Člen 57(5)(a) izrecno nalaga državam članicam, da zagotovijo, da lahko regulativni organ samostojno odloča, neodvisno od katerega koli političnega organa. Ta zaveza seveda velja zlasti za same politične organe, saj gre za najvišje organe izvršilne veje oblasti, pri čemer v slovenski ureditvi vlada neposredno zastopa državo kot pravno osebo.

Agencije kot neodvisnega regulativnega organa. To je že samo po sebi dovolj za ugotovitev, da gre za kršitev določbe člena 57(5)(a) Direktive.

Vendar dopis za 2-letni zamik predstavlja tudi kršitev člena 57(4)(b), in sicer tako njegove točke (i) kot tudi točke (ii).

Glede kršitve točke (i) je treba opozoriti na tiste dele dopisa za 2-letni zamik, kjer se ta dopis sklicuje na dopis predstavnikov odjemalcev, združenih v Trgovinski zbornici Slovenije, Gospodarski zbornici Slovenije, Obrtno-podjetniški zbornici Slovenije, Združenju delodajalcev Slovenije in Združenju delodajalcev obrti in podjetnikov Slovenije z dne 27.3.2024. Te zbornice so seveda predstavniki gospodarskih interesov svojih članov, ki so različna podjetja, delujoča na trgu. Ta podjetja imajo seveda tržne interese in s tem, ko se Ministrstvo in očitno tudi vlada zavzemata za te interese v zvezi z zamikom uporabe novega sistema obračuna omrežnine, te tržne interese neposredno vsiljujeta Agenciji. Pri tem je seveda treba upoštevati, da so pri teh tržnih interesih prevladali interesi tistih, praviloma večjih podjetij, ki bodo v novem sistemu plačali več omrežnine, kar pa je edino smotno, da se čim prej odvrne nevarnost uvedbe postopkov glede presoje dopustnosti državnih pomoči skozi občutno prenizko omrežnino, ki ne krije stroškov omrežja, ki jih povzročajo taka podjetja. **S tem, ko se v vlada in ministrstvo v svojih prizadevanjih za 2-letni zamik zavzemata za te tržne interese in za usklajitev novega sistema omrežnine z »vsemi deležniki« (to vključuje tudi navedene zbornice), neposredno nalagata upoštevanje teh tržnih interesov Agenciji, kar je v jasnem in očitnem nasprotju s členom 57(4)(b)(i).**

Še bolj v oči bodeče pa je neskladje dopisa za 2-letni zamik s točko (ii) tega člena. V tem dopisu namreč Ministrstvo daje dokaj natančna navodila, kaj od Agencije pričakuje.

- Najprej pričakuje 2-letni odlog (t.i. zamik), kar glede na dolg čas trajanja pomeni odlaganje pravičnejšega sistema obračunavanja omrežnine za precej dolgo časa; pri tem je ta čas očitno povezan z naslednjimi volitvami v Državni zbor, saj bo ob morebitnem zamiku novi sistem omrežnine uveljavljen šele po teh volitvah; gre za očiten vpliv vsakodnevne politike, ki gleda zgolj od enih volitev do drugih, tak vpliv na Agencijo kot regulativni organ pa je še posebno nedopusten;

- Nato pričakuje iskanje širšega soglasja vseh deležnikov, ki ga je sicer nemogoče doseči, ker tisti deležniki, ki bodo na slabšem, ne bodo nikoli soglašali z novim sistemom;
- Zlasti pa Ministrstvo pričakuje bistvene spremembe že sprejetega splošnega akta Agencije, s celotnim novim metodološkim pristopom ter izhodiščnimi podatki, karkoli slednje že pomeni; določitev metodologije za obračun omrežnine je jedro pristojnosti Agencije in že samo navajanje Ministrstva, da je potrebna sprememba »metodološkega pristopa« prestavlja očiten poseg v pristojnost Agencije in poskus vplivanja političnega organa na omrežnino.

Iz vsega navedenega je očitno, da dopis Ministrstva o 2-letnem zamiku predstavlja »neposredno navodilo« v smislu člena 57(4)(b)(ii) Direktive. Ker ga daje Agenciji državni organ, je v jasnem in očitnem nasprotju s to določbo Direktive, pa tudi v nasprotju z drugim odstavkom 384. člena EZ-1.

3.2 Dolžno ravnanje organov Agencije v zvezi z dopisom za 2-letni zamik

Glede na to, da dopis za 2-letni zamik v več določbah predstavlja kršitev Direktive in zakona, je povsem, očitno, kakšno je dolžno ravnanje organov Agencije, zlasti sveta, ki je za morebitno odločitev o poznejši uveljavitvi splošnega akta Agencije pristojen. Določbe Direktive in zakona namreč ne zavezujejo le organov države, da ne smejo poskušati vplivati na odločitve in delovanje Agencije, pač pa zavezujejo tudi Agencijo samo in vse njene organe, da takega vpliva ne dopustijo in ga ne sprejmejo.

Neposredno pa ta zaveza izhaja iz določbe člena 57(4)(b)(ii) Direktive, po kateri osebe, odgovorne za upravljanje Agencije »pri opravljanju svojih regulativnih nalog ne zahtevajo ali sprejemajo neposrednih navodil od katere koli vlade ali drugega javnega ali zasebnega subjekta«. **Ob ugotovitvi, da dopis za 2-letni zamik predstavlja neposredno navodilo, je seveda povsem jasno, da organi Agencije tega navodila ne smejo sprejeti in da bi kršili navedeni člen Direktive (pa tudi drugi odstavek 384. člena EZ-1), če bi ravnali v skladu z njim.**

Pri tem opozarjamo, da mora Agencija skrbeti za varovanje svoje neodvisnosti ne le s tem, da jo dejansko uresničuje, pač pa tudi s tem, da je javnost prepričana, da Agencija

deluje neodvisno. Zagotavljanje javnega videza neodvisnosti Agencije je enako pomembno kot dejanska neodvisnost. **To pa pomeni, da v sedanjih okoliščinah Agencija ne sme sprejeti predlogov Ministrstva za 2-letni zamik in ponovno proučitev metodologije že zato, ker bi s tem javno dajala vtis, da se je uklonila pritiskom v zvezi s tem dopisom.** Če že sprejme kakšno odločitev v zvezi s tem, je lahko kvečjemu krajši zamik, potreben npr. zaradi nepripravljenosti dobaviteljev⁵, nikakor pa ne zamika, kot ga predlaga Ministrstvo.

4 Sklepne ugotovitve

Glede na navedeno je mogoče ugotoviti:

- Tako Direktiva 2019/944 kot tudi EZ-1, ki v tem delu še velja, zagotavljata neodvisnost delovanja Agencije za energijo v razmerju do političnih organov, med katere nedvomno spadata vlada in ministrstvo, pristojno za energijo;
- Ministrstvo v svojem dopisu za 2-letni zamik uveljavitve nove ureditve obračuna omrežnine krši več določb Direktive, in sicer:
 - o Določbo člena 57(4)(a), ker ne zagotavlja funkcionalne neodvisnosti Agencije od drugih javnih ali zasebnih subjektov;
 - o Določbo člena 57(4)(b)(i), ker nalaga Agenciji upoštevanje tržnih interesov različnih zbornic pri oblikovanju ureditve omrežnine;
 - o Določbo člena 57(4)(b)(ii), ker daje Agenciji neposredna navodila, kako naj odloča v zvezi s svojimi regulativnimi pristojnostmi, tako glede roka uveljavitve, zlasti pa glede metodologije, ki je jedro pristojnosti Agencije v zvezi z omrežnino;
 - o Določbo 57(5)(a), ker s tem ne zagotavlja, da lahko Agencija samostojno odloča, neodvisno od katerega koli političnega organa (vlade, ministrstva);
- Agencija bi sama kršila člen 57(4)(b)(ii) Direktive, če bi kakorkoli upoštevala in ravnala skladno z dopisom za 2-letni zamik uveljavitve nove ureditve

⁵ Tudi to je treba dobro razmisliti glede na dolžino časa, ki so jo imeli za pripravo do sedaj, saj kaže na to, da bodo tudi ob morebitni predstavitvi še vedno lahko nepripravljeni. Sedaj so imeli od zadnje predstavitve 8 mesecev časa.

omrežnine; v zvezi s tem menimo, da ne sme niti ustvarjati javnega videza, da je dopis kakorkoli upoštevala ali se uklonila sedanjim pritiskom;

- Edino, kar lahko organi Agencije storijo, pa so odločitve, ki bi jih sprejeli glede na lastno pobudo in prepričanje, ki pa morajo biti drugačne, kot so tiste, ki izhajajo iz dopisa ministrstva z 2-letni zamik, npr. morebiten krajši zamik zaradi zagotovitve boljše pripravljenosti dobaviteljev na nov obračun, čeprav je tudi to treba dobro preudariti, ker so že do sedaj imeli precej časa.

Digitalno podpisal
RAJKO PIRNAT
Datum: 2024.04.23
12:21:43 +02'00'

profesor dr. Rajko Pirnat
direktor Inštituta